

عنوان مقاله:

بررسی کیفیت دسترسی به فضاهای باز شهری به هنگام وقوع حوادث غیرمترقبه طبیعی (مطالعه موردی شهر تبریز)

محل انتشار:

فصلنامه جغرافیا و برنامه ریزی، دوره 18، شماره 48 (سال: 1393)

تعداد صفحات اصل مقاله: 16

نویسنده:

اکبر اصغری زمانی - عضو هیات علمی گروه جغرافیا و برنامه ریزی دانشگاه تبریز

خلاصه مقاله:

فضاهای باز نقش مهمی در کاهش وسعت، میزان عمل و نتایج اکثر حوادث طبیعی و مصنوعی دارند. از عمده ترین عملکردهای آن در هنگام بروز زلزله، جدا ساختن یک منطقه دارای پتانسیل خطر از دیگری و بدین ترتیب متمرکز کردن فعالیت نیروهای مخرب و جلوگیری از توسعه زنجیره ای وقایع می باشد. بررسی های این پژوهش نشان می دهد که فضاهای باز شهری در محدوده شهر تبریز را می توان به چهار دسته اصلی فضاهای سبز عمومی شهری، اراضی بایر شهری، باغات موجود در محدوده شهر و زمین های زراعی و مزارع موجود در محدوده شهر تقسیم نمود که هر کدام می توانند به عنوان فضاهای باز موثر در کاهش تلفات ناشی از زمین لرزه و مدیریت بهینه بحران در مراحل مختلف بروز بحران ناشی از زلزله نقش مهمی ایفا کنند. مساحت کلیه فضاهای باز شهری شامل 4 دسته کاربری مذکور حدود 11722 هکتار می باشد که این سطح معادل 47٪ از سطح کل محدوده شهر تبریز می باشد. نتایج نشان می دهد که اولاً، هر چند این مقدار در مقایسه با شهرهای دیگر از منظر کمی بیش از حد معمول فضاهای باز به نظر می رسد، اما بایستی توجه داشت که نحوه توزیع این فضاها در مناطق مختلف تبریز به صورت بسیار ناهمگن می باشد و دوم آنکه بخش عمده ای از سطوح مذکور شامل زمین های بایر (7158 هکتار) و اراضی زراعی (3592 هکتار) می باشد که در مناطق حاشیه ای شهر قرار گرفته اند.

کلمات کلیدی:

کیفیت دسترسی، حوادث غیرمترقبه، شاخص OSR، شهر تبریز

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1313936>

